

Jézus főpapi imája

Jézus önmagáért imádkozik égre emelt szemmel. Más alkalmakkor is föltekint az égre, úgy várja Atyjától, hívja le a segítséget, adományt, aminek kieszközölője.

„Atyám eljött az óra”. Előre tudja mi fog történni és kéri megdicsőítését saját szenvedéstörténetére, hogy ezzel Ő is megdicsőíthesse az Atyát.

Dicsőség: tisztelet, hódolat, egy nagyszerű tettel kiérdemelt elismerés.

Megdicsőülés: az imádat mellett életet odaadó magatartást is jelent.

Jézus úgy beszél itt magáról, mint egy kívülálló harmadik személyről. hatalmat kapott az Atyától, hogy örök életet adjon a Benne bízóknak. Örök élete annak lehet, aki ismeri és szereti az Atyát. Jézus azzal dicsőíti meg az Atyát, a földön, hogy átadja tanítását, bizonyítja hűségét és megmutatja irgalmas szeretetét az emberek felé.

Jézus ismeri azt az egylényegű megdicsőült szeretet egységet, amelyben része volt az Atyánál még a világ kezdete előtt. Ebbe a szeretet egységbe vágyódik vissza, de tudja, hogy a külső ember mennyire gyenge és milyen szenvedéseket kell még elviselnie addig, amíg ismét egyesülhetnek. Ezért kéri az Atyától, hogy emberi természetén uralkodva végig tudja élni önként vállalt szenvedések és megaláztatások sorozatát. Az Atya pedig azzal dicsőíti meg a Fiát, hogy a külső emberi természete nem törik meg a szenvedésekben, nem szégyenül meg, hanem erőt kap a végig vitelére.

Ezzel a kitartással Jézus visszaadja a dicsőséget Atyjának. Példát ad ezzel tanítványainak és minden utánuk jövőnek is. Sok nagy szentet, prófétát ismerünk régről és napjainkból is, akik hitükben kitarítottak egészen az életük odaadásáig. Egy magas fokú Isten szeretetről van itt szó és nem arról a megközelítésről, hogy az Atyának szüksége volt Fia véráldozatára, hogy kiengesztelődjön velünk.

Jézus imádkozik az apostolokért is. Úgy végezte el művét, hogy nyilvánvalóvá tette számukra küldetésének tartalmát. Egybegyűjtötte, megőrizte őket és ők is megőrizték a tanítást, amit tovább is adtak folytatva a küldetést. Ők azzal dicsőítették meg Jézust, hogy hittek Benne.

Jézus tudja, hogy az Atyától kapta a hatalmat az emberek fölött. Az elért eredményeket nem tulajdonítja magának, hanem mindig hálát adva visszacsatolja az Atyához, így dicsőíti tetteivel Őt.

Jézus nem az egész világért könyörög, hanem csak azokért, akiket az Atya Neki adott. Kéri, hogy akik még a világban vannak, maradjanak meg egységben, mint Ők. Az egyház és benne a mi feladatunk sem lehet más ma sem, egységben maradni a Jézusi tanításban. Élő kapcsolatot ápolni imádságban naponta az Atyával. Imádságainkban a hálaadást követően kérhetünk mi is szükségleteink hiányakor, bajban, betegségben, kilátástalan élethelyzetek idején. De tudjuk, hogy nem a külső, hanem a belső lelki ember gyógyulása a fontos.

A lelkileg érett ember már ki tudja mondani „mindazonáltal legyen meg a Te akaratod!”

Széplakiné Erzsébet Pécel